

Sygn. akt VI U 267/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Roslan - Karasińska

Protokolant: stażysta Agnieszka Łumińska

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2014 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy M. K.

przeciwko Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 19 lipca 2013 r. nr sprawy(...)znak (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt VI U 267/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 lipca 2013 roku pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w W. (znak: (...)) odmówił M. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 29 maja 2013 do 30 czerwca 2013 roku. Przyczyną wydania odmownej decyzji było niestawiennictwo ubezpieczonego na badaniu lekarskim wyznaczonym przez organ rentowy (decyzja z dnia 19 lipca 2013 roku).

W dniu 19 sierpnia 2013 roku M. K. wniósł odwołanie od przedmiotowej decyzji podnosząc, iż nie stawił się na wyznaczonym badaniu, ponieważ nie został o nim poinformowany. Odwołujący się wskazał, iż wezwanie nie dotarło do niego, pomimo wskazania w sposób prawidłowy swojego adresu zamieszkania (odwołanie z dnia 19 sierpnia 2013 roku).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania. Organ rentowy podniósł, iż wezwanie na badanie zostało wysłane do M. K. za pośrednictwem poczty. Przesyłka była nadana listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Pracownik poczty w dniu 20 maja 2013 roku nie zastał nikogo pod wskazanym adresem, więc przesyłka została awizowana. Z powodu nie odebrania listu przez odwołującego się, został on powtórnie awizowany w dniu 27 maja 2013 r. W związku z tym, w ocenie ZUS, zaświadczenie lekarskie seria (...) utraciło ważność z dniem 28 maja 2013 roku (odpowiedź na odwołanie z dnia 18 września 2013r.).

Rozpoznając złożone odwołanie, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. w okresie od dnia 01 maja 2013 roku do 30 czerwca 2013 r. przebywał na zasiłku chorobowym z powodu niezdolności do pracy.

Organ rentowy w dniu 16 maja 2012 roku wystąpił z wnioskiem o kontrolę zasadności zaświadczenia lekarskiego o czasowej niezdolności do pracy w okresie od dnia 1 maja 2012 roku do dnia 30 czerwca 2012 (wniosek o wydanie orzeczenia z dnia 16 maja 2013 roku).

M. K. został wezwany na badanie lekarskie do lekarza orzecznika ZUS. Wezwanie zostało wysłane listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru na adres zamieszkania i zameldowania ubezpieczonego tj. na adres: ul. (...), Z.. Po dwukrotnym awizowaniu przesyłki, pismo powróciło do organu rentowego z adnotacją „zwrot do nadawcy - nie podjęto w terminie” (wezwanie na badanie lekarskie w dniu 28 maj 2013 r. , pismo Poczty Polskiej z dnia 27 maj 2013 rok).

Odwołujący nie stawił się na wyznaczone badanie, wynikiem czego było wydanie w dniu 19 lipca 2013 roku przez ZUS decyzji, w której odmówiono M. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 29 maj 2013r. do 30 czerwiec 2013 rok (decyzja z dnia 19 lipca 2013 roku).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach rozpoznawanej sprawy, a w szczególności akt Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. i Inspektorat w W., a także w oparciu zeznania odwołującego się.

Zdaniem Sądu wyżej przytoczone dowody, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny.

Oceniając złożone odwołanie, Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. K. nie zasługiwało na uwzględnienie i z tego względu podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 44 k.p.a. w razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 k.p.a. (osobiście adresatowi lub dorosłemu domownikowi) poczta przechowuje pismo przez okres czternastu dni w swojej placówce pocztowej. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata. W przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia. Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Organ rentowy prawidłowo uznał zwróconą przesyłkę za doręczoną prawidłowo, czego następstwem było wydanie przedmiotowej decyzji.

Jednakże domniemanie zawarte w zacytowanym przepisie może zostać obalone. Adresat może bowiem dowodzić, że pisma nie otrzymał i o nim nie wiedział. W niniejszej sprawie M. K. podniósł, iż powodem jego niestawiennictwa było nieotrzymanie wezwania na wskazany prze niego adres, który jak podnosi odwołujący, jest prawidłowe. Skuteczność doręczenia przez awizo warunkuje stwierdzenie, że adresat w sposób niebudzący wątpliwości został zawiadomiony o nadejściu przeznaczonego dla niego pisma sądowego oraz miejsca, w którym może je odebrać. Brak tego zawiadomienia, jak też wątpliwość czy dotarło ono do adresata, czyni doręczenie bezskutecznym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 1988 roku, III CRN 172/88, LEX nr 8890). Odwołujący się nie podniósł, iż spotkał się z nieprawidłowym dostarczaniem przesyłek przez listonoszy i wkładaniem ich do niewłaściwych skrzynek, twierdził natomiast, że w sprawie wyjaśnienia adresu kontaktował się telefonicznie z pracownikiem ZUS, który jednak nie przekazał mu informacji o terminie stawiennictwa na badanie.

Jak wskazuje Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 marca 1976 roku (IV PRN 2/76, LEX 14302) nie strona pozwana ma obowiązek udowodnienia, że nie mieszka pod adresem, na który kierowane są przeznaczone dla niej przesyłki sądowe, lecz strona powodowa, jeśli powołuje się na skuteczność doręczenia przesyłki pod wskazanym przez nią adresem i wynikające stąd następstwa prawne.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 20 marca 2006 roku (IV SA/Wa 2355/05, LEX nr 223323) wskazał, iż warunkiem zastosowania przepisu 44 k.p.a. jest to, aby adresat pisma istotnie mieszkał pod wskazanym adresem, a jedynie nie jest możliwe doręczenie mu pisma w sposób przewidziany w art. 42 i 43 k.p.a., bądź też w trakcie trwającego postępowania administracyjnego dokonał zmiany adresu nie informując o tym fakcie organu .

Organ rentowy był w posiadaniu adresu miejsca zamieszkania odwołującego się i wysłał zawiadomienie na jeden wskazany i znany mu adres.

Reasumując należy wskazać, iż w rozpoznawanej sprawie istnieją przesłanki do uznania za skuteczne doręczenia dokonanego przez ZUS na adres ul. (...), Z.. Doręczenie należy uznać za prawidłowe na adres wskazany przez odwołującego, zwłaszcza że sam zainteresowany w rozmowie telefonicznej potwierdził swój adres. Tak więc istnieją podstawy, by twierdzić, że organ prowadzący postępowanie wiedział lub, zachowując należyta staranność zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 7 k.p.a., mógł się dowiedzieć o prawidłowym adresie ubezpieczonego.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, iż M. K. nie uprawdopodobnił, iż nie wiedział o zostawieniu dla niego przesyłki w Urzędzie Pocztowym, i nie mógł stawić się na wyznaczone badanie lekarskie. Tym samym Sąd uznał, iż odwołującemu nie powinien zostać wypłacony zasiłek chorobowy za okres od dnia 29 maja 2013 r. do 30 czerwca 2013r.

Zgodnie z treścią art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r., Nr 77, poz. 512 ze zm.) prawidłowość orzeczenia o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawienia zaświadczeń lekarskich podlega kontroli. Jej formą jest między innymi, badanie lekarskie ubezpieczonego przeprowadzone przez lekarza orzecznika ZUS, z tym, że w myśl art. 59 ust. 6 w/w ustawy – w razie uniemożliwienia badania lub niedostarczenia posiadanych wyników badań w terminie wyznaczonym przez organ rentowy, zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie.

W przedmiotowej sprawie, w ocenie Sądu odwołujący się M. K. uniemożliwił lekarzowi orzecznikowi przeprowadzenie badania kontrolnego. O uniemożliwieniu przeprowadzenia badania można mówić zasadnie wówczas, gdy ubezpieczony z przyczyn od niego zależnych, świadomie czy celowo powoduje niemożność dokonania badania. Jego zachowanie musi zatem cechować zła wola i dążenie do uniknięcia przeprowadzenia kontroli zasadności wydanego zeznania lekarskiego. Wskazuje na to sformułowanie powołanego przepisu art. 59 ust. 6 ustawy.

Uwzględniając powyższe rozważania, w ocenie Sądu, należało podtrzymać decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 19 lipca 2013 roku znak (...) i odmówić prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 29 maja 2013 r. do 30 czerwca 2013r.